

"El franquisme no és el poder de les classes mitjanes, sinó el poder del capital financer monopolitzat, el poder d'un petit grup de capitalistes lligat al capital internacional, lligat amb l'imperialisme yanqui, i que constitueix l'oligarquia financera en el nostre país, per la qual no existeix ni Déu, ni Pàtria, ni Nació, ni Poble".

Dolores IBARRURI

PERSPECTIVA DE NOVES I GRANS LLUITES

Per Rafael VIDIELLA

L'any que s'acaba de cloure ha estat un any de noves i nombroses victòries per al camp de la pau. No sols la campanya per un pacte de pau entre les cinc grans potències a assolit proporcions gegantines, sinó que arreu del món capitalista tots els combatents de la pau i tots els pobles han intensificat i estès llur lluita pel pa, la democràcia i la independència nacional, amenaçats pels provocadors de guerra nord-americans.

Per altra banda, la conseqüent política de pau de la Unió Soviètica i les seves glòries experiències del Socialisme victoriós i de construcció del Comunisme, són el mirall i la senyera de les àmplies masses populars, de tota la humanitat progressiva, i veuen en ella no sols la més ferma defensora de la pau, sinó també la més sòlida forteresa de la vida contra els provocadors de la mort yanquis.

En aquest balanç de noves victòries contra les negres forces de la reacció i de l'imperialisme, constatem amb goig que els pobles hispànics han portat també a un grau més elevat llurs combats contra el règim de guerra i feixista de Franco. Una bona prova en són l'enorme mobilització de masses i la grandiosa vaga general de febrer-març a Barcelona, seguides després per les vagues i manifestacions populars d'Euscadi, Pamplona i Madrid.

Aquesta elevació de la lluita dels pobles hispànics durant l'any darrer, preparen totes les condicions objectives i subjectives per a que les lluites de l'any que acabem de començar siguin encara de molta més envergadura que les de la passada primavera. Condicions objectives, perquè el règim franquista, ultra que no resoldrà cap dels angoixosos problemes que pateixen Espanya i els espanyols, els agreujarà encara més per la seva política de lladronici, de terror i de guerra. I condicions subjectives, perquè les accions de la primavera del 1951 van donar als pobles hispànics confiança en l'èxit de la lluita i, sobretot, la consciència clara de llur força dintre de la unitat combatent antifranquista.

La perspectiva de lluita pel pa, la pau, la democràcia i la independència nacional es presenta, doncs, aquest any a casa nostra, amb moltes possibilitats d'estendre's i d'intensificar-se. I cal que sigui així, puix que, amb llurs ànsies de dominació mundial i no contents amb xuclar la sang i la suor dels pobles que exploten, els vampirs de Wall Street es proposen sembrar la Terra de cadàvers. Saben que la pau els ofega,

i, per no perdre llurs guanys de fabricants de material bèl·lic, volen jugar la carta atzarosa i apocalíptica de la guerra atòmica.

(Passa a la pàg. 2)

Salutació de Lopez Raimundo i dels altres camarades

En complir-se el primer aniversari de les glòries vagues de Barcelona, saludem fraternalment els treballadors dels pobles hispànics, tots els espanyols que rebutgen la política de guerra i ruïna del govern de Franco i ansien una Espanya independent i democràtica.

Saludem especialment els obrers i antifranquistes barcelonesos que es van destacar durant els dies 12 i 13 de març del 1951 com autèntics portants dels sentiments de tots els pobles d'Espanya contra el franquisme, pel pa, la pau i la República. Saludem també els periòdics i emissores radiofòniques, els Sindicats, Partits i Organitzacions democràtiques, tots els homes i dones amants de la pau i de la democràcia, que, en solidaritzar-se des de l'estranger amb els vaguistes catalans, limitaren les proporcions de la represió franquista i prestaren un marcat servei al poble espanyol.

Als vuit mesos d'estar empresonats, "els 27 de les vagues de Barcelona" ens trobem pendents de comparèixer pròximament davant d'un Consell de guerra en el què se'ns demanen penes monstruoses per pretesos delictes d'associació i propaganda il·legals, més, sobre tot, perquè defensem la causa de la pau i per la nostra participació en les grandioses manifestacions cíviques realitzades pel poble català ara fa un any. Per això, els pròxims 12 i 13 de març seran per nosaltres dies de festa en els què, malgrat trobar-nos empresonats, recordarem amb íntim orgull la nostra modesta contribució a l'èxit de les vagues, el primer aniversari de les quals es commemora i de les quals el P.S.U. va ésser guia i animador.

En ocasió tan senyalada pel poble de Catalunya i també de tot Espanya, proclamem el nostre reconeixement per tots aquells que, en el país o des de l'exterior ens han manifestat llur simpatia, davant dels quals renovem la decisió de prosseguir sense repòs la lluita per l'enderrocament del règim de Franco, pel triomf de la República, per la pau i la independència d'Espanya, per una vida pròspera i democràtica per a tots els espanyols.

"ELS 27 DE LES VAGUES DE BARCELONA"

PERSPECTIVA DE NOVES I GRANS LLUITES

(Ve la pàg. 1)

Guerra atòmica de la qual en serien també víctimes el nostre poble, les nostres ciutats i la nostra cultura. Car, com afirma la nostra gran dirigent Dolores Ibàrruri en el seu informe a un grup de dirigents del Partit Comunista d'Espanya, "quan els franquistes, amb llur vilesa, proclamen llur satisfacció per haver ofert als franquistes les posicions estratègiques d'Espanya per una agressió atòmica contra la Unió Soviètica i les democràcies populars, silencien que Espanya, per aquest fet criminal i monstruós, pot ésser transformada en un camp de destrucció i de mort i tracten de fer oblidar que els nordamericans no són els monopolitzadors de les armes atòmiques".

No hi ha, doncs, més que una sola manera d'evitar aquesta horrible matança que projecten els gàngsters americans: que els pobles hispànics, formant part de la lluita de tots els pobles del món per la pau, elevin aquest any encara a graus més superiors que els de l'any passat, les accions de masses contra el règim de Franco, règim de fam i de misèria, règim de guerra, règim sotmés als designis homicides de Wall-Street.

En aquesta perspectiva de lluites més elevades per aquest any, Catalunya ha de jugar un paper molt important, puix que, de tots els pobles hispànics, és Catalunya la que conté més elements de combustió per les explosions antifranquistes.

Catalunya compta amb la classe obrera més nombrosa d'Espanya, i apart que la fam i la misèria del franquisme és entre la classe obrera on fa més estralls, la classe obrera catalana, com s'ha vist la passada primavera, mai no ha desmentit la seva tradició combatent i revolucionària, qualitat que encara sabrà desenvolupar més aquest any.

Catalunya compta també amb una pagesia avançada i de grans virtuts combatents, car des de les guerres dels remences i de l'aixafament dels "segadors", no hi ha hagut cap esdeveniment progressiu o revolucionari que no hi hagi pres part al costat del poble. Avui aquesta pagesia està aclaparada pels impostos franquistes i els lladres de Falange li roben les terres i les collites, apoderant-se dels seus Sindicats cooperatius, i és segur que, unida a la classe obrera, sabrà convertir la seva actual resistència aïllada en lluita organitzada de masses.

Catalunya compta fonamentalment amb una indústria lleugera de nombrosos menestrals i de moltes petites i mitjanes fàbriques que es dediquen, de manera essencial, a una economia de pau. La política de guerra del franquisme empobreix, doncs, cada vegada més l'economia catalana, i això farà que els menestrals, industrials i comerciants de Catalunya s'uneixin i combatin el règim al costat de la classe obrera i de la pagesia.

Catalunya compta amb una capa d'intellectuals als quals Franco no sols els nega el pa, no sols els turmenta el cos, sinó també l'ànima, igual que a tot el poble català. Els prohibeix l'eina de treball de l'esperit: la llengua vernacle. Es, doncs, segur que també s'uniran a llur poble i junt amb ell elevaran també més llurs combats

contra el règim que impedeix el desenvolupament de la cultura catalana.

Finalment, Catalunya, martiritzada econòmicament i social, pateix a la vegada l'opressió nacional més despòtica que ha conegut en la seva història. Les seves institucions polítiques han estat anihilades, la Universitat catalana ha estat suprimida, a les escoles es prohibeix l'ensenyament del català i el franquisme persegueix a sang i a foc totes les manifestacions del pensament i del sentiment de Catalunya. Això fa que el patriotisme català s'exalti més en veure la pàtria malmesa i escarnida i que Catalunya tota odii el franquisme i estigui disposada a intensificar i ampliar llurs gestes combatents.

Les perspectives de més elevades lluites antifranquistes a Catalunya és, com es veu, segura i pròxima. I que aquesta perspectiva es compleixi depèn principalment del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Si els comunistes catalans saben lligar-se encara més sòlidament amb les masses a les fàbriques, a tots els llocs de treball de la ciutat i del camp, d'esbarjo, esportius, recreatius, escolars, als mercats i àdhuc a les llars, orientant, organitzant i dirigint el descontentament popular i les accions de masses, Catalunya sencera respondrà, com sempre, a les seves tradicions combatents i revolucionàries.

Estem segurs que els comunistes catalans, educats en la ideologia marxista-leninista-stalinista i forjats en el foc de la clandestinitat i del terror franquista sabran, com fins ara, complir llur deure de combatents i dirigents revolucionaris. I que els fruits primerencs de les victòries de febrer i març de l'any passat els sabran madurar amb noves i més grans victòries aquest any de 1952.

Gran descontentament entre els petits viveraires

Els treballs d'ampliació del port i de l'escullera, imposats pels franquistes per tal que la seva Esquadre mediterrània tingui aquí una base naval, s'ha intensificat.

No es respecta res i tot va damunt davall, segons els plans dels enginyers nordamericans. Cases establertes des de fa molts d'anys en aquests indrets han de cercar nous emplaçaments, cosa no fàcil, i allunyar-se del Port sense cap indemnització i amb perjudici evident. Però els que realment són víctimes de les més greus conseqüències d'aquest enrenou de guerra, són les nombroses famílies que es dediquen al cultiu dels viviers de molusques. Obligats a canviar l'emplaçament de llurs barques-viviers i a fer, per consegüent, despeses que depassa llurs possibilitats modestes, la majoria d'aquestes famílies han hagut d'abandonar els viviers i malvendre'ls a qualsevol preu.

Els jerarques falangistes del Port s'aprofiten d'aquest trasbals provocat pels preparatius de guerra i, comprant els viviers per quatre quartos, converteixen en monopoli llur allò que fins ara estava en mans de nombrosíssimes famílies, que hi tenien un modest mitjà d'existència.

UNA GRAN ACCIÓ DELS TREBALLADORS DE LA TELEFONICA, DE MADRID

Fa unes setmanes, "MUNDO OBRERO", de Madrid, publicava la formidable acció dels treballadors de la Telefónica, que ens aporta una gran ensenyança per a la lluita per les reivindicacions.

El passat mes d'octubre, demanant augment de salaris i millors condicions d'higiene i de tracte en el treball, van acordar de realitzar una manifestació en plena Gran Via, de Madrid. Tots acudiren puntualment a la cita i van començar la manifestació, que la Policia Armada va córrer a dissoldre brutalment.

Els treballadors van resistir i els madrilenys que passaven per la Gran Via van ajuntar-se a ells i els ajudaren a fer-se escàpols de les mans de la policia. Tot i que la manifestació va ésser de curta durada, això ha enfortit els treballadors de la Te-

lefònica, que han dut llurs reivindicacions al carrer, i han comprovat la simpatia popular. Tant és així, que donaren 72 hores per que fossin alliberats els 21 camarades que foren detinguts, i anunciaren que passat el termini, es posarien en vaga. Els 21 detinguts foren alliberats. Ara, segueixen exigint que siguin satisfetes llurs reivindicacions.

Els obrers i treballadors de Barcelona i de tot Catalunya, on la vaga general de març de l'any passat ha demostrat la unitat del sentiment popular en l'acció antifranquista hem de tenir compte d'aquesta ensenyança dels telefònics de Madrid, i estudiar els casos en que calgui emprar la manifestació al carrer per apoiar la lluita per les nostres reivindicacions.

EL ROBO DE L'AVELLANA ALS PAGESOS DE TARRAGONA

El descontentament i l'odi antifranquista s'aprofundeix entre els pagesos de les comarques tarragonenses. El franquisme roba pràcticament l'avellana per a fer-ne divises per la guerra.

L'avellana és pagada al Port de Tarragona pels importadors estrangers a 110 dòlars els 100 quilos. Aquests 110 dòlars equivalen a 4.389 pessetes, però els pagesos, que cobren l'avellana a 17,50 pessetes quilo, preu imposat per Franco, no en perceben més que 1.750. Les 2.639 pessetes restants se les reparteixen els exportadors i el Govern franquistes. El robo puja a una colla de milions.

"El Economista" del dia 1 de desembre passat suposa que s'exportaran enguany unes 8.000 tones d'avellana. Si tenim compte que una part s'exportarà amb closca, podem fixar l'exportació en unes 5.000 tones en grà. Aquesta exportació facilitarà al Govern franquista 5 milions i mig de dòlars en divises que, al canvi actual, fan 219 milions i mig de pessetes. Però els pagesos, tots plegats, després de tot un any de patir cultivant els avellaners, cercant adobs que cal pagar a mercat negre, carregats d'impostos i de contribucions, només en cobraran 87 milions i mig. Els altres 132 milions robats als pagesos seran repartits entre uns quants grans magatzemistes falangistes que tocaran 63 milions, segons els canvis fixats per Franco a les exportacions, pel sol fet de dur l'avellana fins al Port de Tarragona, i el Govern franquista, que es quedarà 69 milions de pessetes.

Els pagesos de les comarques tarragonenses no han de tolerar aquest robo escandalós de llur suor i del pa de llurs fills. Han d'organitzar llurs Comitès de defensa i exigir que se'ls pagui la veritable diferència i no la prima esmarrida amb que se'ls voldrà contentar, si no surten amb noves trampes per a no pagar la prima promesa. El franquisme cobra l'avellana a 43,90 pessetes el quilo i l'ha pagada a 17,50. Adhuc si es té en compte el transport de Reus a Tarragona i un marge correcte de benefici als exportadors, l'avellana s'ha de pagar als pagesos a 35 pessetes el quilo. **EXIGIU 17 PESSETES I MITJA DE PRIMA!**

En el pantà de Vilanova de Sau

En el Pantà de Vilanova de Sau, Comarca de Vic, uns dos cents obrers treballen en condicions iniques per l'empresari d'obres públiques, Heliodoro Sánchez, sota la vigilància de la guàrdia civil. Llur salari és de 90 pessetes per quinzena i 9 hores diàries. Solament alguns, que fan treballs especials en guanyen 117.

Com que estan en despoblat estan allotjats per la pròpia empresa en barraques de fusta, sense aigua per a rentar-se ni foc. Dormen sobre somiers amb una malfega, sense llançols i amb una sola manta. Per guardar-se del fred s'ha de dormir vestit. Per menjar, se'ls dona sopes escaldades del pa de racionament al matí i arroc i patates, com única variant per les altres dues menjades del dia. Per tall, gairebé sempre un troç de bacallà i, de vegades, un tall de carn que poden empassar-se d'una sola mossegada.

Per menjar i allotjament han de pagar 6 pessetes diàries, és a dir, que al final de la quinzena els queden 6 pessetes i, els que fan treballs especials, 33. El que queda se'n va en el que poden comprar per menjar en suplement i tot queda a la butxaca de l'Heliodoro Sánchez.

Molts no ho poden aguantar i se'n van sense saber ben bé cap a on. Car la manca de treball és el que els ha empenyut a acceptar de venir aquí. Qualsevol manifestació de descontentament és castigada amb l'acomiadament sense certificat, és a dir, condemnat a l'atur forçós sense esperança de trobar una altra feina.

Aquesta és la "dignitat" del treball que pregonen els jerarques sindicals. Treballadors: unim-nos contra el règim franquista de gana i esclavatge.

Corresponsal

Organitzeu la protesta a les "Hermandades" i al carrer. Heu de fer sentir la vostra veu contra el robatori i el Govern de guerra i de misèria. El P.S.U. de Catalunya, partit de la classe obrera apoiarà la vostra lluita i, amb ell, tot el poble us farà costat.

UN CINIC AGENT DELS IMPERIALISTES IANQUIS

En el moment que al Liceo els patriotes catalans exposaven llur llibertat i llur vida per a expressar, en llançar les fulles contra els ocupants ianquis de la VI Flota, l'oposició de Barcelona i tot Catalunya a la conxorxa ianquifranquista i a l'amenaça de guerra, LA HUMANITAT, que es publica a París com òrgan d'Esquerra Republicana, donava cabuda a un article provocador enviat des de Nova York per Miravittles, cínic agent dels imperialistes ianquis.

En publicar aquest article LA HUMANITAT, fundada per Lluís Companys, es fa portadora de les més grolleres calúnnies amb que els assassins del President de la Generalitat malden per imposar l'ocupació ianqui i els preparatius de guerra al poble català i de tot Espanya.

Tot l'article gira entorn de l'embustera afirmació ianquifranquista de "l'amenaça d'una invasió russa de l'occident", per a

El poble exigeix més pa i més barat

¿Què s'ha fet el blat de la collita anunciada amb tambors i platets? ¿Perquè continua el racionament del pa i el preu enorme que no té proporció amb el preu que es paga al pagès pel blat?

El règim franquista ha de respondre a aquestes preguntes que el poble posa amb indignació. El poble exigeix més pa i més barat. El poble exigeix que s'acabi el racionament i que el pa, pa veritable i blanc i no aquesta massa indigerible d'ara, sigui venut a un preu proporcionat amb el preu del blat. Res ni ningú no pot explicar de manera acceptable que el pa es vengui a més de 7 pessetes el quilo, quan el pagès ha de vendre el blat a 2,50 i solament alguna quartera a 4,25. Arreu del món el preu del pa correspon al preu del blat i així era també a Espanya abans del franquisme.

Pero el règim franquista no pot respondre aquestes preguntes del poble perquè la pandilla per ell representada no pot explicar el lladronicí i l'estraperlo muntats amb la gana del poble i el robo dels pagesos. Ni poden tampoc explicar perquè amaguen el blat en els graners de la intendència militar mentre el poble es mor de gana.

Si no hi ha pa i si el pa és car, és perquè el franquisme el reserva com si fos municions en preparació de la guerra que conjuntament amb els imperialistes ianquis s'esforça per provocar contra la Unió Soviètica, i perquè, mantenint així l'escassetat en el mercat, els lladres del Servei Nacional del Blat realitzen negocis infames i escandalosos a l'esquena dels pagesos i del poble treballador.

Lluitar contra el racionament injustificable i escandalós, exigir que el pa sigui pa blanc, en venda lliure i més barat, és a l'ensens lluitar contra el règim maleït de gana i de misèria i contra els preparatius de guerra.

Treballadors, dones de Catalunya: exigiu que el blat sigui per donar pa als vostres fills i a tot el poble i no per a preparar la guerra; exigiu més pa, pa blanc i més barat.

poder justificar l'ocupació ianqui d'Espanya. Però com que el provocador Miravittles tem que l'acord ianqui amb Franco exacerbarà l'oposició del poble a llurs plans, reclama que els dirigents republicans es posin d'acord amb Franco perquè així serà més fàcil de fer que el poble accepti l'ocupació nordamericana i, amb un barniç "democràtic" a la manera ianqui, fer-li acceptar la guerra terriblement destructora que Franco i els imperialistes preparen.

L'article és tan cínic i provocador que la mateixa Redacció de LA HUMANITAT s'ha considerat obligada a encapçalar-lo amb una nota dient que la seva publicació "no significa que compartim íntegrament els seus punts de vista". Es difícil medir la sinceritat d'aquesta nota i, en tot cas, no és prou per a impedir que un tal teixit de calúnnies antisoviètiques tan descaradament pro-ianqui i profranquista aixequi la protesta irada dels patriotes catalans, inclusivament dels homes i dones d'Esquerra republicana, contra el seu autor i els que n'han facilitat la publicació.

¿A qui es pot fer creure que la URSS amenaça ningú? Les mentides sobre aquesta amenaça cauen pel seu propi pes. Si la URSS tingués propòsits agressius, no esperaria a que l'"enemic" hagi rearmat i ja ho hauria fet. La veritat és que els que preparen la guerra parlen d'amenaça soviètica per a justificar llurs preparatius d'agressió i fer-los acceptar pels pobles a base d'engany i de calúnnies. Franco i els imperialistes ianquis parlen d'amenaça soviètica i, mentre tant, els ianquis s'instal·len als nostres ports i aeròdroms, s'apoderen de l'economia del país, converteixen tot Espanya en una base d'agressió i sostenen al mateix temps el règim franquista, que el poble vol enderrocar i que, amb la vaga general de l'any passat, el poble català va ferir de mort.

El cínic Miravittles pretén fer creure que els americans "democratitzaran" Franco. Però el poble català veu ben clar que els americans sostenen Franco com règim feixista i que fan prendre mesures feixistes arreu on imposen la seva política i als mateixos Estats Units, perquè en un règim democràtic, amb llibertat de premsa, d'associació i de reunió, per part de la classe obrera i les forces democràtiques del país, saben ben bé que no els seria possible d'enganyar el poble i d'imposar uns preparatius de guerra que enfonsen el país en la misèria i ruïna cada dia més profundes.

I això és el que vol el poble de Catalunya: un règim de pau i de democràcia, un règim de llibertat. Els agents ianquifranquistes podran trobar complicitats que els obrin les pàgines de LA HUMANITAT, però no trobaran en el poble altra reacció que l'odi i el menyspreu. La vaga general de Barcelona i les grans lluites de tot Espanya demostren bé que el nostre poble, nacionalistes, republicans, cenetistes, comunistes, tots antifranquistes, s'uneixen i encara s'uniran més contra el règim franquista de gana i terror per defensar la pau, enderrocant el franquisme i expulsant els americans de Catalunya i de tot Espanya.

INTENSIFIQUEM LA LLUITA PER SALVAR LA VIDA I ALLIBERAR LOPEZ RAIMUNDO I ELS ALTRES CAMARADES

Arreu de Catalunya i d'Espanya es reforça la campanya en defensa de Lopez Raimundo i els seus camarades, unida a la grandiosa mobilització de la democràcia mundial. Davant de la forta pressió mundial, el Ministeri franquista de Relacions exteriors ha facilitat a determinades delegacions de l'ONU, reunida a París, una nota en la que inclou la petició fiscal de les penes.

Els franquistes han enviat aquesta nota amb ganes de paraitzar la gran protesta mundial i tenir les mans més lliures pels crims que preparen. Sabem bé com el feixisme és un règim feroç i pèrfid i com manta vegada els tribunals franquistes han condemnat a penes més greus que no demanava el fiscal. Cal estar atents per a desfer totes les maniobres i salvar els camarades.

L'advocat, D. Octavio Pérez Victòria, Catedràtic de Dret Polític de la Universitat de Barcelona, havia acceptat de defensar el camarada Lopez Raimundo. Però, Falange i la policia franquista presionen per fer-lo renunciar i el tenen aterroritzat. Vet ací una prova de la falsetat de les notes del Ministeri franquista de Relacions Exteriors. Voldrien paraitzar la protesta i fer acceptar que el procés sigui vist per un Consell de Guerra.

El nostre poble no acceptarà mai ni pot acceptar una condemna contra Lopez Raimundo i els altres camarades, que seria una condemna contra la grandiosa i magnífica vaga general del 12 de març de l'any passat. El poble de Catalunya i de tot Espanya, conjuntament amb l'opinió democràtica mundial exigeix un procés civil i la llibertat dels heroics dirigents i organitzadors d'aquell formidable moviment d'unitat de tot el poble.

Es possible aconseguir-ho. La gran victòria assolida en fer alliberar la camarada Isabel Vicente n'és una prova. La coratjosa acció dels camarades empresonats en rebutjar els advocats militars i aconseguir la participació d'un nombrós grup d'advocats civils demostra que el franquisme no és tan fort com vol aparèixer.

Unim-nos encara més per la lliberació de Lopez Raimundo i els altres 26 camarades. La lluita per ells és lluitar contra la repressió franquista i per tots els presos i condemnats, és la lluita per la Pau i la Democràcia.

Obrers i obreres, treballadors! Formeu comissions a les fàbriques i centres de treball per la llibertat de Lopez Raimundo i els seus camarades! Per la llibertat de tots els empresonats antifranquistes! Organitzeu aturs parcials de 10 a 15 minuts en els vostres llocs de treball!

Envieu milers i milers de cartes de solidaritat a Lopez Raimundo i als seus camarades, en nom dels obrers de les vostres fàbriques, de tallers i centres de treball, a

Gregorio Lopez Raimundo
Carcel Modelo
4a. Galeria.- Celda 320
Barcelona.

Adreceu milers i milers de cartes i resolucions al Capità General de la 4a. Regió Militar, Barcelona, exigint que el procés contra Lopez Raimundo sigui civil i la seva llibertat. Totes aquestes cartes i salutacions poden signar-se amb nom suposat.

Els 27 camarades que segueixen pendents de Consell de Guerra son els següents:

Gregori Lopez Raimundo; Joan Mistral Balaguer; Joan Pagés Muret; Josep Raventós Lopez; Felisa Girbau Arro; Josep Ma. Nebot; Domènec Oliveros; Francesc Pedrol; Jacint Alberola; Antoni Ara Flor; Ricard Canet; Carles Fernandez; Joan Pellicer; Josep Baeza; Josep Lluch; Miquel Canals; Felix Valero; Joan Fabre; Josep Torrents; Màxim Carbó; Ramon Martinez; Gerard Martinez; Miquel Muntaner (pare); Miquel Muntaner (fill); Josep Ruiz; Manuel Mir; Josep Triadu.

EXIGIM QUE LLUR CAUSA PASSI A LA JURISDICCIO CIVIL!

Carta de la Confederació Panxinesa del Treball saludant Lopez Raimundo

"28 de desembre del 1951.

"Camarada Lopez Raimundo:

"La classe obrera xinesa ha sabut, amb indignació, que heu estat empresonat i torturat crudelment pels bandits feixistes. Nosaltres, en nom de la classe treballadora xinesa, us expressem a vos i els vostres companys la nostra profunda simpatia i la nostra forta solidaritat.

"La vostra coratjosa lluita del mes de març ha colpejat fortament el règim feixista de Franco i ha alentat el proletariat i els partidaris de la pau de tot el món. Les persones honrades del món no oblidaran mai les vostres heroiques accions. El govern de Franco intenta cínicament privar-vos dels vostres drets fonamentals, per venjar-se de la seva derrota. Aquesta conducta reaccionària ha despertat la justa indignació del proletariat i dels amants de la pau arreu del món. La classe obrera xinesa us apoia fermament fins aconseguir la vostra llibertat. Us desitgem grans èxits en la vostra lluita contra el règim feixista de Franco."

"Confederació Panxinesa del Treball".

La U.R.S.S. i les democràcies populars defensen a l'O.N.U. Lopez Raimundo i altres camarades.

A la Comissió Social de l'ONU la delegació polonesa va presentar una resolució demanant la intervenció d'aqueix organisme per salvar la vida i exigir la llibertat dels 34 camarades de Barcelona. La discussió va durar tot un dia, i les intervencions dels delegats de la URSS, Ucraïna, Belorússia, Polònia i Txecoslovàquia aconseguiren que, en una primera votació, la resolució polonesa fos presa en consideració amb 30 vots a favor. Però les maniobres dels imperialistes anglofranquistes, encapçalats per la senyora Roosevelt, a base

(Passa a la pàg. 6)

DESENROTLEM LA LLUITA PER LA PAU

La camarada Dolores Ibaruri, en l'informe del 25 d'octubre passat, planteja a tots els comunistes la necessitat de desenrotllar i elevar a un estadi superior la campanya de signatures per un Pacte de Pau entre les cinc grans potències, sobre tot a Espanya, on existeix un gran retard.

En anàlisi aprofundit, la camarada Dolores assenyalava les causes de no haver posat tota l'atenció que cal a la campanya i les explica per la penetració de corrents i tendències de l'enemic en els nostres rengles, que no han estat degudament combatudes pels propis òrgans de direcció.

Amb esperit crític i autocrític, com mestriolament ens ensenya Dolores en l'informe esmentat, hem de veure la justesa de la seva afirmació. No solament existeix una tendència a considerar la guerra inevitable, més encara hi ha qui pensa que la guerra podria ésser favorable al poble. En pensar així s'és víctima de la propaganda imperialista i franquista, que necessiten crear aquests corrents per esmoçar la resistència dels pobles i imposar la guerra terrible que preparen i volen desfermar. Cal pensar el que seria una guerra atòmica, els milions de morts, la destrucció de milers de ciutats, l'arrasament de contrades que quedarien infestades de radioactivitat i que mai més no hi tornaria a sortir ni herba solament. No, ningú no pot voler la guerra si no és un criminal. Solament l'imperialisme i el feixisme i llurs agents són criminals i volen la guerra.

Els pobles volen la pau, i al capdavant de tot el poble, els comunistes hem d'ésser els més ardents defensors de la pau.

Avui és possible salvar la pau, i això ha d'ésser la idea central que presideixi totes les nostres activitats. Com diu la camarada Dolores

"el problema de la pau o de la guerra no depèn avui exclusivament dels imperialistes sinó de les masses, dels pobles, i té mil vegades raó el camarada Stalin quan declara que la pau es mantindrà i consolidarà si els pobles prenen en llurs mans la causa del manteniment de la pau i la defensen fins al final. Si les masses, sense les quals no es pot fer la guerra, diuen no als plans imperialistes i lluiten contra la guerra, la pau pot ésser salvada".

Avui, la gran força de la Unió Soviètica i l'engrandiment del camp socialista amb la immensa Xina Popular i els països de nova democràcia d'Europa, amb el desenrotllament del poderós Moviment dels Partidaris de la Pau arreu del món, l'agrupament de les forces de pau entorn de la URSS, representen una tal puixança, que, avui, és possible fer recular els incendiaris imperialistes i imposar la pau.

Cal explicar això a tot el poble, afirmar-lo en la defensa de la pau, crear en ell la voluntat inexorable de dir en tots els casos no a la guerra. Cal explicar com la lluita per la pau ajuda a l'enderrocament del franquisme. Tot això exigeix desenrotllar la campanya i obtenir desenes, cents, de milers de signatures en favor d'un Pacte de Pau, comprendre la valiosa propa-

ganda que es realitza quan es demana un signatura i s'explica perquè cal signar. Cal que cada comunista cerqui signatures convenci les persones que coneix, siguin obrers o pagesos o menestrals, de no importar quina opinió, de la necessitat que ells també ajudin a obtenir signatures. Amb ell s'ha de desenrotllar el Moviment de Partidaris de la Pau.

Així, una dona, heroïna de la pau, ha pogut recollir 900 signatures a València. Altres es distingeixen en altres llocs. Un jove camarada, comptable en un magatzem, en deia: "No hi ha ningú que es negui a signar. El noç no m'ha deixat ni acabar d'explicar que ja signava".

Amb tot, cal explicar bé les qüestions. Els que més decididament signen, cal a vegada invitar-los a que facin signar. A les persones conegudes que aproven aquesta tasca es poden i es deuen crear grups de Partidaris de la Pau a les fàbriques, als centres docents i altres centres de treball a les barriades i carrers. La lluita per la pau és una tasca primordial de tots els homes i dones de Catalunya i dels comunistes en primer lloc.

Desenrotllar la lluita per la pau és eixamplar i aprofundir la lluita contra el franquisme i pel restabliment de la democràcia.

Nota: Responem a un camarada que ens preguntà, que la crida pot presentar-se indistintament en català o castellà i que els que signen poden fer-ho amb pseudònim com mesura de precaució. També es poden fer reunions que aprovin la crida i, encara que no signin, comunicar el nombre dels que s'han manifestat d'acord.

La U.R.S.S. i les democràcies populars defensen a ...

(Vé de la pàg. 5)

de presions i de crebantar el reglament de l'ONU van fer que es realitzés una segona votació per a impedir la presa en consideració, cosa que aconseguiren amb només 28 vots. 13 països votaren novament en favor de la resolució polonesa i 13 s'abstingueren.

Amb tot, va produir-se una profunda discussió que ha significat una seriosa advertència al franquisme. El poble de Catalunya pot veure una vegada més qui són els amics i qui són els enemics. El poble català reforçarà la seva amistat i l'agraïment a l'ajut incommensurable que la URSS i les democràcies populars aporten a la causa de la pau i la democràcia i la defensa que han fet a l'ONU dels grans camarades Lopez Raimundo i els altres que, conjuntament, han estat lluitant al capdavant de la classe obrera i de tot el poble.

ESCOLTEU RADIO ESPANYA INDEPENDENT

(Estació Pirenàica)

Emet tots els dies, des de les 7 i mitja de la tarda fins la 1 de la matinada amb un breu interval de dos minuts cada mitja hora, per ones de 29-32-35-37 i 41 metres.

Catalans: escolteu-la!

SEGON ANIVERSARI DEL TRACTAT D'AMISTAT, D'ALIANÇA I D'ASSISTÈNCIA MUTUA

ENTRE LA UNIO SOVIETICA I LA XINA POPULAR

Amb motiu de complir-se els dos anys del Tractat d'amistat, d'aliança i assistència mútua entre la URSS i la República Popular Xinesa, el camarada Stalin ha enviat el següent telegrama a Mao Tse-Tung:

"En l'ocasió del segon aniversari de la signatura del Tractat soviètic-xinès d'amistat, d'aliança i d'assistència mútua, accepteu, camarada President, les meves felicitacions cordials i els meus vots per la consolidació ulterior de l'aliança i de la col·laboració entre la República Popular Xinesa i la Unió Soviètica en l'interès de la causa de la pau en el món sencer".

El President de la República Popular Xinesa ha enviat al camarada Stalin aquest altre telegrama:

"En l'ocasió del segon aniversari de la signatura del Tractat d'amistat, d'aliança i d'assistència mútua entre la República Popular Xinesa i la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, permeteu-me d'expressar en nom del Govern de la República Popular Xinesa i del poble xinès un profund reconeixement i caluroses felicitacions al gran poble soviètic, al Govern soviètic i a vos personalment.

"Us agraïm que durant dos anys el Govern soviètic i el poble soviètic, fidels a l'esperit del Tractat d'amistat, d'aliança i d'assistència mútua entre la República Popular Xinesa i la URSS i als acords relacionats amb aquest Tractat, han acordat al Govern xinès i al poble xinès un suport calorós i desinteressat, que ha contribuït al redressament i desenrotllament de l'economia nacional i a l'enfor-

tament de l'Estat de la nova Xina.

"Saludem la gran amistat dels pobles xinès i soviètic que cada dia és més forta. La poderosa aliança entre la Xina i la URSS és una força invencible i una garantia sòlida en la lluita contra l'agresió imperialista i per la defensa de la pau i de la seguretat en l'Extrem Orient al mateix temps que una garantia de victòria en la defensa de la gran causa de la pau en el món sencer.

"Visca l'amistat i la unitat indestructibles dels pobles de la Xina i de la URSS".

Els dos grans pobles de la Xina i de la URSS constitueixen un terç de la població del món. Aquest Tractat, del que el 14 de febrer commemora el II aniversari, estableix una força incommensurable davant dels propòsits agressius de l'imperialisme angloianqui i aixeca una grandiosa forteressa de pau, que guaiten amb admiració i confiança els pobles de tot el món. Aquest Tractat, basat en els principis de l'internacionalisme proletari, d'amistat i igualtat de les nacions, confirma els principis del marxisme-leninisme i demostra la importància internacional de la Gran Revolució Socialista d'Octubre, realitzada a Rússia sota la direcció del gran Partit de Lenin i Stalin.

Nous cops formidables segueixen afeblint i dislocant el sistema imperialista de guerra i d'opressió. La victòria de la revolució popular xinesa ha agreujat encara més la crisi general del capitalisme i ha donat un poderós impuls a la lluita dels pobles colonials per llur alliberament.

34 ANIVERSARI DE L'EXERCIT SOVIETIC

Aquest mes de febrer s'escauen dos grans fets del gloriós Exèrcit de la URSS. El 34 aniversari de la seva creació el 23 de febrer del 1918 i el nové de la gran victòria de Stalingrad, tombant decisiu per l'anihilament dels criminals de guerra nazis, per l'alliberament dels pobles del jou hitlerià i pel restabliment de la pau mundial.

"L'Exèrcit Roig, -ha dit el gran Stalin- és l'Exèrcit de la defensa de la pau i l'amistat entre els pobles de tots els països".

Els pobles de tots els països aixecaren llur cap davant l'ocupant en saber la gran victòria de Stalingrad i seguiren amb emoció la marxa brillant de l'Exèrcit Soviètic fins a Berlín. Arreu l'Exèrcit Soviètic fou acollit i passà com Exèrcit de la pau i de la llibertat, restablidor de la independència de les nacions.

"La reacció internacional, i al seu cap davant els imperialistes americans -diu la camarada Dolores Ibàrruri en el recent informe- volen destruir la Unió Soviètica, no perquè la Unió Soviètica amenaci la seguretat de cap país, sinó perquè la Unió Soviètica és el primer país socialista del món".

Els imperialistes ianquis i els Govern

reaccionaris que els cedeixen bases militars per l'agresió, reprenen les calúnnies hitlerianes i s'esforcen per enganyar els pobles i arrossegar-los a la guerra criminal que preparen.

Però els pobles no es deixen enganyar. Com el poble català i de tot Espanya va demostrar amb la vaga general i altres manifestacions antifranquistes de l'any passat, els pobles lluiten en defensa de la pau i no faran mai ni en cap cas la guerra contra la URSS, la guerra contra l'Exèrcit Soviètic, de la pau i de l'amistat entre els pobles.

L'Exèrcit Soviètic no amenaça ningú. És l'Exèrcit de la defensa de les fronteres soviètiques, de la pàtria del Socialisme de la gran Unió dels pobles que, sota el guiatge genial de Stalin i el Partit Bolxevic, marxa ja construint el Comunisme.

En el 34 aniversari, el poble de Catalunya aferma la seva voluntat de pau i de lluitar unit contra la guerra i el franquisme, contra l'ocupació ianqui, per la independència d'Espanya i per l'amistat entre els pobles de tot el món, és a dir pel restabliment d'un règim de pau i de democràcia.

Reforcem la lluita contra la banda comorerista i la provocació

Els processos contra els espies i agents polítics descoberts a les democràcies populars i el desenmascarament del traïdor Tito com un agent provocador al servei de l'imperialisme, demostren com la burgesia i els imperialistes recorren als més baixos procediments per infiltrar-se en els rengles del moviment obrer i àdhuc en els partits comunistes.

En l'actual període històric en què una gran part de la humanitat ha estat alliberada de l'esclavatge capitalista i les forces de la pau i de la democràcia creixen arreu del món, integrant el gran camp de la pau dirigit per la gran i poderosa Unió Soviètica, els imperialistes rabiosos, abocats a la crisi general i definitiva del capitalisme, s'esforcen encara més per penetrar als rengles obrers i comunistes, per infiltrar-hi llurs agents i provocar i dividir les forces obreres i democràtiques.

El nostre PSU ha d'enfrontar-se amb una banda d'aquests verinosos agents de l'imperialisme encapçalats pel traïdor Comorera. Aquesta banda, desenmascarada i esbandida del Partit, ha exacerbat el seu odi contra el PSU, la classe obrera i el poble català. Ja no tenen cap necessitat de guardar formes i es mostren com són: indicadors i delators directes a sou de la policia. La

16 de Febrer, triomf de la unitat

Fa 16 anys, les presons estaven plenes d'obrers i pagesos, de democrates catalans i de tot Espanya. El gloriós aixecament dels miners asturians contra el feixisme, la lluita del poble català i la resistència arreu d'Espanya, el 6 d'octubre del 1934, si no van triomfar desseguida, van preparar les condicions per la gran victòria democràtica del 16 de febrer.

La unitat del poble en el Front Popular va ésser el factor decisiu d'aquell esclat triomfal que va restablir les llibertats democràtiques i va alliberar els empresonats polítics. La República va ésser recuperada i el poble va tenir llibertat.

Hitler i Mussolini van armar la reacció espanyola i, després de 32 mesos d'heroica i gloriosa resistència del poble, van imposar el règim feixista de Franco i Falange. Amb el feixisme, el terror i la misèria imperen. La classe obrera és més explotada que mai, la pagesia viu exasperada pels impostos forçosos i els preus d'intervenció, els comerciants i industrials, que no formen part de la camarilla franquista, corren cap la fallida carregats d'impostos i contribucions, mancats de matèria prima i utilitats, sotmesos al control feixuc dels monopolistes afavorits per Franco. Les presons estan plenes de patriotes, defensors del poble.

Aquesta situació no ha de durar. La gran agageneral de Barcelona i el moviment contra les tarifes dels tranvies, van donar la resposta que s'ha de seguir: Unitat! Unitat! Un gran Front Nacional de tots els pobles d'Espanya contra la guerra i el feixisme, per la pau i la llibertat.

Aquesta és la gran ensenyança del 16 de febrer.

banda capitanejada per Comorera, Massip i Molinero, va i vé d'Espanya a França i de França a Espanya. Es passegen per Barcelona i tot Catalunya, amb l'ajut de la policia franquista i d'Embaixades que arreu es distingeixen en recrutar agents provocadors, amb l'encàrrec de descobrir camarades i entregar-los a la policia. Les detencions que en l'últim temps s'han produït a Barcelona són obra criminal d'aquests miserables.

Tot el Partit ha d'aguditzar la vigilància política i rebre aquests traïdors com es mereixen, denunciant-los a la classe obrera i a tot el poble.

Recomanem a tots els militants, tant de Catalunya com els que es troben a França, que posin la més gran atenció a no caure en les emboscades d'aquests provocadors, que cerquen apropar-se com si també ells fossin comunistes, per tal de deixar caure insídies verinoses i provocar discussions que els permetin saber on es troben tals o tals camarades i denunciar-los. Recomanem aquesta mateixa atenció a tots els militants obrers i a tots els democrates i patriotes.

MANUEL LORENTE ES UN PROVOCADOR

DENUNCIEM a l'expulsat del PSU Manuel Lorente, que ha marxat a França amb pasaport falangista i que sabem s'ha lligat a la banda comorerista de la ciutat de Montauban. Aquest element resideix a Noihe (Tarn et Garonne).

Cridem els comunistes i antifranquistes que resideixen a França a guardar-se de l'activitat d'aquest element provocador i a reforçar la vigilància contra la banda comorerista.

Contra els imperialistes yanquis

El passat 13 de gener, les autoritats franquistes de Barcelona van celebrar al Liceo una funció en "honor" del comandament de la VI Flota yanqui. Hi assistia l'almirall Gardner, el Capità General, el Governador, l'alcalde i altres jerarquies, convertits per Franco en cicerones dels militars estrangers.

Però el poble de Barcelona ha dit la seva opinió. En el moment d'aixecar-se el taló, una pluja de fulles va interrompre la representació. En aquestes fulles es deia: "No farem la guerra pels americans! No farem la guerra a la URSS! Fora d'Espanya els nordamericans!"

El poble de Barcelona no s'ajup davant de Franco, ni tampoc dels invasors yanquis; demostra que la seva lluita contra el feixisme i per la pau segueix i augmenta enfront dels americans.

La policia franquista ha detingut 18 empleats del Liceo que han estat empresonats a la Modelo. Però és evident que això no és obra d'uns empleats determinats, sinó de tot el poble. Uns van llançar les fulles i tots els que les veieren llançar, callant, han condemnat la policia franquista a la impotència; han manifestat llur acord i solidaritat amb les fulles i els autors.

Catalunya no farà mai la guerra a la URSS! Fora d'Espanya els americans!